

[Forsvarsministeren.]

de opgaver, som partiet selv stiller op, vil efter en foreløbig beregning landhæren alene i det radikale forslag komme til at koste 146 mill. kr. pr. år.

Hertil kommer, at man fra radikal side siger, at man vil have et søværn af nogenlunde den samme størrelse som det, vi har i øjeblikket, det vil altså sige et søværn, der koster op til 100 mill. kr. Og så kommer vi endelig til et flyvevåben, hvor man jo ikke angiver noget positivt endnu, udover at man vil have et antal eskadriller. Et antal er i hvert fald mindst to, og jeg ved også, at der i visse dele af det radikale parti har været nogen sympati for det opbygningsprogram for flyvevåbnet, som er opstillet i flertalspartierne forslag, på 8 eskadriller, og det betyder en ca. 150 mill. kr.

Når man så dertil lægger, hvad de store flytteomkostninger, der knytter sig til den radikale plan om de militære anlægs fjernelse fra hovedstaden, vil komme til at udgøre, ikke blot på een gang, men successivt, efterhånden som foranstaltningerne bliver ført ud i livet, tror jeg egentlig, at dette forslag med de, om jeg så må sige, meget svage politiske rammer, det foreløbig har, vil blive temmelig kostbart, uden at det har den samme effektivitet som et noget stærkere forsvar af den beskaffenhed, som det, vi andre behandler, vil have.

Jeg nævner kun dette, fordi det interesserer mig at få at vide, hvordan man i alt fald for visse hovedpunkter tænkte sig nyordningen opbygget, og det har jo meget mere aktuell interesse end de almindelige betragtninger, som man knytter til spørgsmålet i betænkningen.

Det ærede medlem hr. Johs. Christiansen omtalte også den såkaldte personelordning, hvor betænkningen jo også indeholder en række kritiske bemærkninger, og hvor man søger at samle alt det op, man vel kunne tænke sig kunne have en vis virkning, en vis kildrende virkning, hos visse af dem, som man taler til. Jeg syntes næsten, jeg mindedes Grundtvigs sang, da jeg hørte det ærede medlem tale: „Kommer hid, I piger små“. Man søgte at forlyste dem med alle de sirenesange, som man nu kunne finde, til opsamling af alle eventuelle misfornøjede. Jeg må sige, at på dette område, med hensyn til personelordningen, er det i hvert fald sådan, at der kunne man meget vel fra det radikale partis side, hvis man havde villet, have redegjort klarere for sine tanker, end man har gjort, for her foreligger dog et positivt udformet forslag, som det havde været muligt at stille sine ændringsforslag

til, hvis man havde været uenig i den indstilling, som er kommet fra flertallet. Men det må til syvende og sidst blive partiets egen sag.

Det ærede medlem hr. Johs. Christiansen beskæftigede sig både i betænkningen og i dag i sin tale meget med bygningstjenestens forhold. Det lader næsten til, at det er et af hovedpunkterne i den radikale forsvarspolitik. Også andre udtalelser, der er fremsat om dette spørgsmål, giver mig anledning til et par bemærkninger om dette forhold og om de foranstaltninger, der er sat i værk, for at hele dette apparat kan virke på den mest effektive måde.

Som det er de ærede medlemmer bekendt, blev det i den lov, der blev vedtaget i maj i fjor bestemt, at hærens bygningstjeneste og søværnets bygningsvæsen til sin tid skal sammenlægges til en institution under navn af forsvarrets bygningstjeneste, der skal varetage bygge- og anlægsarbejder for alle tre værn. Den igangværende opbygning af værnene stiller imidlertid, som jeg har tilladt mig at gøre opmærksom på overfor forsvarskommissionen, så store krav til de to militære bygningsinstitutioner, at jeg ikke har ment det forsvarligt for øjeblikket at foretage en sådan sammenlægning, fordi man efter min mening derved ville virke sinkende på de anlægsarbejder, der er i gang, og dem, der forberedes. Jeg har dog truffet de fornødne foranstaltninger til, at der allerede nu etableres et snævert samarbejde mellem de to bygningsinstitutioner på det tekniske område, og jeg håber også dermed at have fastlagt så nogenlunde grundlaget for den endelige sammenlægning. Jeg kan endvidere oplyse, at forsvarsministeriet har taget alle forholdsregler for at sikre samarbejdet mellem kommandomyndighederne og de militære bygningsinstitutioner, for at projekteringsarbejderne kan gennemføres på kortest mulig tid og ikke skal sinkes på grund af manglende militære oplysninger. Ligeledes har forsvarsministeriet sikret det direkte samarbejde mellem de militære bygningsinstitutioner og boligdepartementet, dels på det materiale-mæssige område, dels for at koordinere det militære byggeri med det civile byggeri af hensyn til arbejdskraftens fordeling, og endelig med hensyn til samarbejdet på det tekniske område, bl. a. for så vidt angår anvendelsen af nye byggemetoder for at spare faglært arbejdskraft og materialer, der er vanskelige at fremskaffe.

Endelig kan jeg oplyse, at forsvarsministeriet arbejder med en plan om at oprette et organ, der ved udførelsen af de ekstra-